

rupere în fluturi

Ursu Marian Florentin

ai felul tău sublim de-a fi
câteodată ții mâinile încrucișate peste gânduri
alteori mâna dreaptă o treci prin
alte începuturi
cel mai mult îmi placi când te încovoi
și prinzi în palme
finalul zdrențuit al ultimelor ploi
uneori îmi risipești toți norii de pe frunte
și umbra mea o mângâi pe un scaun gol
ori pe un drum de munte
eu eram într-o piatră rece
lângă fântână,
strigând
-Hai, vino odată și ia-mă de mână,
țărână,
-Cerule, vino mai aproape din absoluturi
înghite-mă adânc,
și rupe-te în fluturi